

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਉਣਾਹਠ

ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ: ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਚਰਮੇਤਕਰਸੀ ਮੋਹਰ-ਖੋਲ੍ਹਣਾ

Jeff Pippenger
2024-01-23

ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਦ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਖੁਲਾਸੇ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ... ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:18, 17:9.

“ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,” ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬਣਤਰ ਓਹੀ ਬਣਤਰ (ਮੂਰਤ) ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਓਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ’ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਉਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਦ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਆਪਣੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੱਭਣਗੀਆਂ। ‘ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ’ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਜੇ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 445.

ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਤਦਾਪਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਿਕਾਸ-ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

“ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਓਹੋ ਐਤਵਾਰ-ਪਾਲਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ—ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ—ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ, ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਚੇ ਸਬਤ ਦੀ ਥਾਂ ਸ਼ੁੱਠੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਧਰਮ-ਸੰਬੰਧੀ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਰਵਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾ ਲੈਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ-ਪਾਲਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।” *The Great Controversy*, 448, 449.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਧਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਦੋਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੂਰਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਚਰਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਚਰਚ ਉਹ ਚਰਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਸੰਸਾਰ ਅੰਧੀਆਂ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਫੂਟ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਥਾਪਿ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਰ ਦੇ ਅਧੀਨ—ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ—ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।” *Testimonies*, volume 7, 182.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰਹ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ, ਜੋ ਸੱਤਵਾਂ ਸਿਰ ਹਨ, ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਰਾਜਿਆਂ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਜਗਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ—ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” Testimonies to Ministers, 38.

“ਦਸ ਰਾਜੇ” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਆਤਮਵਾਦ ਹੈ; ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਧਰਮ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਧਰਮ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਆਤਮਵਾਦ ਹੀ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਅਥਾਹ ਖਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਤਮਵਾਦ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਿੰਨ-ਗੁਣਾ ਸੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਗਣਰਾਜੀ ਸਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਝੂਠਾਂ ਅਤੇ ਭ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਕਰਤੂਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।” Testimonies, volume 5, 451.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਸੰਘਟਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਇਕ ਵੱਡੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਇਹੀ ਸੰਕਟ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇਗਾ।” Testimonies, volume 6, 395.

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਤਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਰਜ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੱਧਦਾ ਹੋਇਆ ਸੰਕਟ ਉਹ “ਇੱਕ ਘੰਟਾ” ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਰਾਜੇ ਪੋਪ, ਅਰਥਾਤ “ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ”, ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਧਦੀ ਹੋਈ ਜੰਗ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਮਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬਲ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਮੇਮਨੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਮਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:12-14.

ਜਿਵੇਂ ਪੋਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਰਾਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪੀੜਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਸਭ "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" ਦੇ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਉਹੀ "ਪੁਰਖ" ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸੱਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਕਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਾਂਗੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਾਂਗੀਆਂ; ਕੇਵਲ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਇਆ ਜਾਣ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਨਿੰਦਿਆ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਫਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਚ ਨਿਕਲੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 4:1, 2.

"ਸੱਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ" ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪਤੰਤ੍ਰ (ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ) ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹੈ। ਜਿਸ "ਨਿੰਦਾ" ਤੋਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ "ਨਿੰਦਾ" ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੱਬਤ-ਪਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਕਰਕੇ ਸਤਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਵੀ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਤੰਤ੍ਰ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਰ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਭਲੀਭਾਂਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਚੇਰ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਭੈਤਾ," ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਨਾਸ ਆ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਗਰਭਵਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉੱਤੇ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਬਚਣਗੇ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਰ ਵਾਂਗ ਆ ਘੇਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜੇਤੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋ; ਅਸੀਂ ਨਾ ਰਾਤ ਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ। 1 ਥੋਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:1-5 ॥

ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ, ਤਦੋਂ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਲਾਮ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ "ਅਚਾਨਕ ਨਾਸ" ਅਜਿਹਾ ਨਾਸ ਹੈ ਜੋ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਜਚਗੀ-ਪੀੜਾਂ" ਵਿੱਚ ਪਈ "ਇੱਕ ਔਰਤ" ਵਾਂਗ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਨਮ-ਪੀੜ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਸੀ।

ਏਲੀਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਹਾਬ ਸਮਾਰਿਆ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਕਿ ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਥੱਲੇ ਉਤਾਰੀ ਸੀ, ਤਦ ਅਹਾਬ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਏਲੀਆਹ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਘਿਣਾ ਬਾਰੇ ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਘਿਣਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜਦੋਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਸਲੋਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਲੋਮੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਧੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਜਗਰ ਸੀ, ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਲੋਮੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਸੀ।

ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਲੋਮੇ ਦੇ ਨਾਚ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦ (ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ) ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ (ਇੱਕ ਔਰਤ) ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਔਰਤ (ਸਲੋਮੇ) ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਰੋਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਏਲੀਆਹ ਪ੍ਰਤੀ ਏਲੀਜ਼ਬੇਲ ਦਾ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੱਬਤ-ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸਲਾਮ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ, ਪਰੰਤੂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਧਰਤੀ ਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਯੁੱਧਕਾਰੀ ਉਸ ਤਰਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਮੂਰਤੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਧੋਖਾ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਦਸ ਰਾਜੇ), ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਸਲੋਮੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਪਯੋਗ ਸਬਤ-ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਧੋਖਾ ਉਸ ਕਾਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਉਸ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਤੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਨੰਗੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:16, 17.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਦੇ “ਰਾਜੇ” ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ “ਵਪਾਰੀ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੂਤ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸੁਰ ਦੀ ਮਹਾਂਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ—ਮੌਤ, ਅਤੇ ਸੋਗ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਵਾਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਲਾਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਦੇਖਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਰੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਬਲ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਹਿਰ! ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸੋਗ ਕਰਨਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਦਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:8-11.

ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਦੂਰ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, “ਹਾਏ, ਹਾਏ।” ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ “ਹਾਏ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਵਿਪਤਾ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਉੱਡਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਣਹਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਫੂਕਣਾ ਹੈ! ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 8:13.

ਤਿੰਨ “ਹਾਇਆਂ” ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ, ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਭ ਤਿੰਨ ਵਾਰ “ਹਾਏ, ਹਾਏ” ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਵੇਖਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਰੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ; ਉਸ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਬਲ, ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਸ਼ਹਿਰ! ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰੀ, ਜੋ ਉਸ ਕਰਕੇ ਧਨਵਾਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਖੜੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਰੋਂਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਜੋ ਬਰੀਕ ਸੂਤ, ਅਤੇ ਜਾਮਨੀ, ਅਤੇ ਲਾਲੀਮਾਈ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਅਤੇ

ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ, ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ! ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਹੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਨਾਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀ, ਅਤੇ ਮਲਾਹ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਸਮੁੰਦਰ ਰਾਹੀਂ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਵੇਖਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਰਗਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਧੂੜ ਸੁੱਟੀ, ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਕਰਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਹਾਜ਼ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ! ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਹੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਜਾੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:9-10, 15-19.

ਜਿਸ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਨਿਆਉ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ “ਘੜੀ” ਹੈ, ਅਰਥਾਤ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ,” ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਕਾਇਲ ਦੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਘਿਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ “ਹਾਇ, ਹਾਇ” (ਅਫਸੋਸ, ਅਫਸੋਸ) ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, “ਇਸ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ ਵਰਗਾ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ?” ਯਹਿਜ਼ਕੇਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਕੌੜੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਧੂੜ ਸੁੱਟਣਗੇ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਖ ਵਿੱਚ ਲੋਟਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੰਜਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਟਾਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਕੱਸਣਗੇ, ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਕੌੜਾਹਟ ਅਤੇ ਕੌੜੇ ਵਿਲਾਪ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਲਈ ਰੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਗ-ਗੀਤ ਚੁੱਕਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣਗੇ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਸੁਰ ਵਰਗਾ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੇਰਾ ਮਾਲ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ, ਤਦ ਤੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਨਵਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟ ਪਵੇਂਗੀ, ਤੇਰਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਡਿੱਗ ਪਵੇਂਗੀ। ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਹੁਤ ਡਰ ਜਾਣਗੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿਹਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚਲੇ ਵਪਾਰੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਿਸਕਾਰੀਆਂ ਭਰਨਗੇ; ਤੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਂਗੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 27:30-36।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ “ਤੂਰਸ” ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ?” ਯਸਾਇਆ ਤੂਰ (ਤੂਰਸ) ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮੁਕਟਧਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਇਹ ਤੇਰਾ ਆਨੰਦਮਈ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਪਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਮੁਕਟ-ਧਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੌਦਾਗਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਲੋਕ ਹਨ, ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ? ਸੈਨਿਆਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੈਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਮਾਣਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਯਸਾਯਾਹ 23:7-9.

ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਹ “ਤਾਜਪੋਸ਼ ਨਗਰੀ” ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਸੰਘ ਉੱਤੇ ਰਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਲਾਸਤਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਤਨਾ ਅਤੇ ਸੋਗ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:7।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਸੂਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਉ "ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ" ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੁਣ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਸੂਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਲਾਪ ਉਠਾ। ... ਤਰਸੀਸ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੇਰੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਰਪੂਰ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅਤਿ ਮਹਿਮਾਵੰਤ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਤੇਰੇ ਮੱਲਾਹ ਤੈਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਏ ਹਨ; ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੋੜ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 27:1, 2, 25, 26.

ਇਹੀ "ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ" ਹੈ ਜੋ ਤਾਜਪਾਰੀ ਨਗਰੀ, ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ, ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ" ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਯੁੱਧ ਹੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਾਪਸੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੋਧ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭੈ ਵੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉੱਤਰ ਪਾਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਿਯੋਨ ਪਰਬਤ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖੋ, ਰਾਜੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਲੰਘਦੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ; ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਏ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਭੱਜ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਡਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਕੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਤਰਸੀਸ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ; ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਸੇਲਾਹ। ਜ਼ਬੂਰ 48:2-8.

ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਲ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਜੋਂ "ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ" ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਂਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਾਮ (ਪੂਰਬੀ ਪਵਨ) ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਯੁੱਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਯੁੱਧ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਯੁੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਪਈ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਉਹ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਲਈ ਸਤਾਇਆ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਨ੍ਹਾਂ [ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀ] ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ," ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣਾ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਐਸਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਦਾ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 2:44.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ; ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਹੁਣ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਣੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵੱਲ ਗਹਿਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੱਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਵੱਲ ਤਾਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਹਰ ਪਾਪ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ ਇਹ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਕਾਰੇਗਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਹੇ

ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ—ਤਦ ਸਭ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ, ਸਭ ਜਣੇ ਜੇਤੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੂਤ ਵੀ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।" Spalding and Magan, 3.

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ "ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ" ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਛਿੜਕਾਅ ਕਰਨਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੀਬਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਵਧਦਾ ਹੋਇਆ ਨਿਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਰ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹੀ ਨਿਆਂ-ਦੰਡ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਮ-ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਪਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਨਰਕੀ ਛਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰੱਖੇਗੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨੰਤ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਕਰਯਾਹ, ਅਧਿਆਇ 3 ਅਤੇ 4, ਅਤੇ 4:12-14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਟਾਹਣੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਤੇਲ ਉਡੇਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਪ੍ਰਭੂ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ, ਸਾਡੀ ਸੰਸਾਰਿਕਤਾ, ਸਾਡੀਆਂ ਹਲਕੀਆਂ-ਫੁਲਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਸਾਡਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਬੋਲੀ-ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨੇਰੇ ਸਾਏ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਨਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬਥਾ ਹੀ ਮਨਮੋਹਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਨੇੜੀ-ਨਜ਼ਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਾਏ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀ। ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਪੈਣ ਦੀ ਚੋਸ਼ਟਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੁੱਤੇ ਰਹੀਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਮੰਦ, ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਬਣੇ ਰਹੀਏ? ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਫੂਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਾਟਕ ਸੰਕੀਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੰਕੀਰਨ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ।"

Manuscript Releases, volume 20, 217.